

АСОЦІАЦІЯ АСПІРАНТІВ-ЮРИСТІВ

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
РОЗВИТКУ ПРАВОВОЇ
ДЕРЖАВИ В УМОВАХ
СУЧАСНОГО СТАНОВЛЕННЯ
ГРОМАДЯНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ**

14–15 червня 2019 р.

Харків

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ ОСОБИСТОСТІ Бровко Н. І.	8
ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ВІТЧИЗНЯНИХ НАРОДНИХ ХУДОЖНІХ ПРОМИСЛІВ Домарацький В. С.	10
ПРАВОВИЙ НІГІЛІЗМ: ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ Мухай А. А.	12
ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ДЕОНТОЛОГІЧНИХ ЗАСАД ДІЯЛЬНОСТІ НОТАРІУСА Невзорова І. В.	14
ЮРИДИЧНА ТЕХНІКА: ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ Попенко А. С.	17
СТРУКТУРА ПРАВОВОГО РЕЖИМУ: ДОСЛІДЖЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО ЗАКОНОДАВСТВА Харченко Н. П.	17
НАПРЯМ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН, КОНСТИТУЦІЙНИЙ ПРОЦЕС, МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО	
ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ Александрова К. О.	19
ОСОБЛИВИЙ ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ ЯК ГАРАНТІЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇЇ ЗАХИСТУ Бондаренко А.	21
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУДОВОЇ ГІЛКИ ВЛАДИ В УКРАЇНІ Мамчур М. І.	23
ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОСНОВНИХ ОРГАНІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ Масловець Б. О.	24
ДИСКРИМІНАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ Оболенцева Я. М.	27
ДИПЛОМАТИЧНИЙ КОРПУС: ІСТОРІЯ І СУЧАСНІСТЬ Палєєва Ю. С., Чебикіна Т. С.	29
КОНСТИТУЦІЯ ТА ЛЕГІТИМАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ: СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ Стешенко Р. Ю.	31

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ДЕОНТОЛОГІЧНИХ ЗАСАД ДІЯЛЬНОСТІ НОТАРІУСА

Невзорова І. В.

аспірант кафедри правових дисциплін

Криворізький факультет

**Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
м. Кривий Ріг, Дніпропетровська область, Україна**

Відомо, що кожна професія створювала і створює свою деонтологію. Впродовж майже всієї історії суспільства потреба в праві, професійній діяльності юристів була різною. Усвідомлення цієї потреби змінювалося. Але завжди в суспільстві жило прагнення мати можливість справедливого вирішення спорів і захисту від свавілля за допомогою професійних юристів [1, с. 21].

Так, ще за радянських часів у сфері правових знань робилися окремі спроби формулювання на офіційному рівні моральних якостей працівника юридичної сфери. Зокрема, у 20-х роках Народний комісаріат юстиції УРСР затвердив певний порядок атестування працівників суду, згідно з яким передбачалося робити професійний добір кадрів на посади суддів лише з урахуванням певного переліку їх моральних якостей. У 1982 році Міністерством вищої освіти СРСР було затверджено документ – Кваліфікаційну характеристику юриста, де визначалася система вимог до знань та умінь юриста [2, с. 7].

Однак, в юридичній літературі існує прогалина стосовно питань, присвячених деонтологічним засадам діяльності нотаріуса, зокрема, відсутнє тлумачення зазначеного поняття. У зв'язку з цим, вважаємо за доцільне дослідити на теоретичному рівні тлумачення поняття «деонтологічних засад діяльності нотаріуса».

Перш, ніж запропонувати власне визначення поняття «деонтологічних засад діяльності нотаріуса», спробуємо визначити фактори, які впливають на його змістове наповнення.

По-перше, це та обставина, що нормативні основи нотаріальної діяльності містяться в різних соціальних нормах. Ними можуть бути норми права, моралі, звичаї та традиції в нотаріальній сфері, а також правила, які регламентують взаємовідносини людей в процесі безпосереднього спілкування.

По-друге, джерелом нотаріальної діяльності є гуманістичне підґрунтя, наприклад, надання правової допомоги, позитивне налаштування, співчуття до ближнього, розуміння природних людських потреб.

По-третє, за своєю сутністю нотаріальна діяльність складається, з одного боку, з норм, якими користується нотаріус (правова система), а з іншого – з правил поведінки, які вироблені ним самим і котрих він дотримується в силу внутрішнього переконання (внутрішній імператив). Ці норми в діяльності нотаріуса поряд з його самостійністю у прийнятті рішень, непередбачуваністю, нестандартністю, ініціативністю мають неабияке значення.

По-четверте, вирішальну роль у нотаріальній діяльності відіграє не тільки внутрішнє переконання нотаріуса, але і колективна воля Нотаріальної палати як колективного об'єднання, до якого відноситься нотаріус.

Аналіз факторів, які визначають сутність нотаріальної діяльності дозволяє виділити ознаки її деонтологічних засад:

- являють собою основні положення, за допомогою яких розкривається зміст нотаріальної діяльності;
- закріплюються у різних соціальних нормах;
- характеризують особистість нотаріуса з точки зору його особистих і професійних якостей;

– серед особистих якостей виділяються: етична культура нотаріуса, його моральне підґрунтя, естетичний образ;
– до професійних якостей відносяться: правова культура та правова свідомість нотаріуса, його правова поведінка, яка розглядається як юридична практика та повсякденні правові вчинки.

З урахуванням вище викладеного, спробуємо дати визначення деонтологічних засад діяльності нотаріуса.

Вважаємо, що під деонтологічними засадами нотаріальної діяльності слід розуміти основні положення, закріплені у різних соціальних нормах, які характеризують етичну культуру нотаріуса, його моральне підґрунтя, естетичний образ, а також визначають рівень його професійної підготовки.

Література:

1. Скакун О.Ф. *Юридична деонтологія: Підручник*. Харків, 2008. 400 с.
2. Осауленко О.І. *Юридична деонтологія: Навчальний посібник*. Київ, 2008. 224 с.

ЮРИДИЧНА ТЕХНІКА: ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Попенко А. С.

студентка юридичного факультету

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

Науковий керівник: Наливайко О. І.

кандидат юридичних наук, доцент,

старший науковий співробітник

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна

На сучасному етапі історичного розвитку, під час активної розбудови демократичної, правової, соціальної Української держави та громадянського суспільства потребує вдосконалення та оновлення правова система, важливим елементом якої є юридична техніка.

Питання, що стосуються юридичної техніки досліджувалися як в національній, так і зарубіжній літературі, зокрема у працях: С. Алексєєва, В. Баранова, В. Буткевича, Н. Власенко, М. Буроменського, В. Карташова, І. Онищука, О. Скакун та ін.

Проблема застосування юридичної техніки в Україні є надзвичайно актуальною. Це зумовлюється розвитком усіх сфер діяльності держави, а отже, і потребою регулювання нових типів суспільних відносин.

Жодна держава не може існувати без налагодженого механізму правового регулювання, який забезпечує функціонування правової системи суспільства. Цей механізм становлять нормативно-правові акти, «робота» над якими передбачає врахування ряду обставин, які є предметом вивчення юридичної техніки [1, с. 11].

Юридична техніка – теоретико-прикладна юридична наука, предметом вивчення якої є закономірності раціональної юридичної діяльності зі створення, тлумачення та реалізації права. У системі юриспруденції юридична техніка вирішує завдання систематизації знань про методи та прийоми юридичної діяльності, що формуються загальною теорією права, галузевими та прикладними юридичними науками [2, с. 38]. Саме юридична техніка є тим інститутом, що надає змогу не лише сформулювати зміст нормативно-правового акту, а й забезпечити усвідомлення